

Füzulinin azad olunmasından 2 il keçir

Qısam qiyamətə qalmadı

2020-ci il. Payızın ilk günləridir. Azərbaycan-Ermənistan arasında informasiya müharibəsi getdikcə şiddetlənir. Prezident İlham Əliyev düşmən ölkənin işgal siyasetindən hələ də əl çəkmədiyini, hərbi gücünə cəmləşdirib hücumu hazırlaşdığını bildirir. Dövlət başçısının bu fikri sentyabrın 27-də öz təsdiqini tapır: Ermənistan ordusu bütün cəbhə boyu hücumu keçir. Buna cavab olaraq Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin eks-həmle əməliyyatı başlayır. Hərbi komissarlıqların qarşısında izdiham yaşanır. Cəbhəyə getmək istəyənlərin sayı-hesabı bilinmir. Otuz ilə yaxın müddətde işgal altındakı torpaqlarımızı düşməndən təmizləmək üçün döyüşə atılan hər bir vətəndaşımız hərb tarixinə qızıl hərflərlə yeni səhifələr yazar. Xalq yumruq kimi birləşir, Ali Baş Komandanın, Müzəffər ordunun arxasında dayanır.

...Savaş günlərində gecələr yuxular əşə çəkilir. Hami şəhəri dirigözü açır, Ali Baş Komandanın dilindən şəhər və kəndlərin alınması müjdəsini eşitmək üçün saatları sayır. Hər kəsin qələbə sevinci göz yaşları ilə yuyulur, hər kəs zəfər fərehindən qürurlanır, sanki təzədən doğulur, sanki illərlə əsirlikdə qalan Vətənin bir zərrəsinə çevrilib Vətənləşir. Lap şairin dediyi kimi:

*Mənə bu xəbəri qəfil deməyin,
Qəmin də karvani ötən olurmuş...
Vətən savaşında, yurd davasında
Hər insan bir zərrə Vətən olurmuş...*

...Oktyabrın 17-si 2020-ci il. Prezident, Ali Baş Komandan İlham Əliyev həmin gün özünün rəsmi "Twitter" səhifəsində bildirir: "Rəşadətli Azərbaycan Ordusu tərəfindən Füzuli rayonunun Qoçəhməddi, Çimən, Cuvarlı, Pirəhməddi, Musabəyli, İslıqlı, Dədəli kəndləri və Füzuli şəhəri işgaldən azad edilib. Eşq olsun Azərbaycan Ordusuna! Qarabağ Azərbaycandır!"

Dövlətimizin başçısı daha sonra xalqa müraciət edərək, deyir: "Şəhidlərin, günahsız insanların qisası döyüş meydanında alınır. Azərbaycan mülki əhaliyə qarşı mübarizə, müharibə aparmır, bizim ermənilərdən fərqli olaraq öz yolumuz var, öz amalımız var ve bütün Azərbaycan xalqı bu amal ətrafında birləşərək, həmrəylik, vətənpərvərlik göstərir".

Azərbaycan Ordusu Füzuli əməliyyatı, Füzuli qələbəsi ile tarixi, qədim yaşayış məskənimizi özümüzə qaytardı, minlərlə köçküni doğma od-ocağına qovuşdurdu. Eyni zamanda, Silahlı Qüvvələrimiz Füzulinin təmas xəttində yerləşən və uzun bir zaman ərzində möhkəmləndirilən bir neçə müdafiə xəttini, istehkamı, hətta ən tanınmış hərbi mütəxəssislərin inanmadıqları böyük peşəkarlıq, fədakarlıq göstərərək, yarmaqla növbəti strateji üstünlükler eldə etdi, bu şərəfli missiyanın öhdəsindən uğurla gəlməklə Büyük Zəfər gününü yaxınlaşdırıldı.

Bəli, savaş davam etdiyi gündərə xalqımızın Azərbaycan Prezidentinə inam hissi hər birimizi qururlandırırdı. Vətənimizin ərazi bütövlüyünü bərpa etməyə qadir olan ordumuzun ruh yüksəkliyi, qələbə əzmi,

Ali Baş Komandanın rəhbərliyi ilə qarşıya qoyulan döyüş tapşırıqlarını şücaətlə, qəhrəmanlıqla yerinə yetirməsi, bunu özünün namus və şərəf borcu sayması hər birimizi duyğulandırırdı. Azərbaycanın hər bir vətəndaşı, torpağı yağı tapdağında qalan, yer-yurdundan didərgin düşən hər bir kəs bu müharibənin zəfərlə başa çatacağına qələbə inanırdı, bayraqımızın Qarabağda dalgalanacağı, şəhidlərimizin qisasının alıncığı günün tezliklə gələcəyi ümidi, inamı ilə yaşayırırdı.

Ali Baş Komandanın Füzuli şəhərinin işgaldən azad edilməsi müjdəsini eşidəndən dərhal sonra tələbə yoldaşım İntiqam Əbilova telefon açıb təbrük edirəm, gözaydılılığı verirəm. Xəttin o başında isə İntiqamın sevinc hıçqırıqlarını eşidirəm.

İntiqam az sonra hıçqırıqlarına ara verib deyir ki, bir qərinəyə yaxın zaman ərzində gecələr yuxularında, gündüzlərsə səhəbtlerimdə doğma Füzulinin, evimizin, həyət-bacamızın düşmən tapdağında qalmasını təsəvvürümə gətirəndə ürəyimdən qara qanlar axıb. Amma beynimdə, düşüncəmdə Azərbaycanın bir gün şimşək kimi çaxacağına inanmışam, ordumuzun yağıdan qisas alacağı, torpaqlarımızı xilas edəcəyi ümidi ilə yaşamışam...

Tələbə yoldaşım telefon səhəbtində doğma yurd-yuvasından köçkün düşdükləri ərefədə rəhmətlik nənəsinin sözlərini də xatırladır: "Təndir damı" dediyimiz evin divarlarında ilan gəzdiyini nə mən, nə də bacılarım görməsə də, his üzərində saldığı izlər açıq- aydın nəzərə çarpırdı. Nənəm bu hadisənin şahidi olduğunu söyləyir, ilanların babalarımızın ruhundan qorxduğuna görə, bu evdə heç kəsə dəyib-toxunmadığını bildirirdi. Danışındı ki, amma düşmən ona dar gündə qucaq açan, duz-çörək verən baba-larımızın ruhundan çəkinmədi, bizi – nəvən-nəticələrini belə didərgin saldı, ev-eşiyimizi xaraba qoydu, var-dövlətimizi taladı..."

İntiqam Əbilov Füzulinin azad olunmasından sonra bəlkə də əvvəller şübhə ilə yanaşlığı "haqq nazilsə də, üzülmür", "qisas qiyamətə qalmır" deyimlərinin indi bir daha təsdiqləndiyinin şahidi oldu.